

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1314

гр. Варна, 21.09.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елина Пл. Карагъзова

като разгледа докладваното от Елина Пл. Карагъзова Търговско дело № 20233100900219 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе в предвид следното:

Настоящото производство е образувано след изпращането му по подсъдност с Определение №14201/19.12.2022г., поправено по реда на чл.247 от ГПК с Определение №4582/18.04.2023г., постановени по гр.д. №14537/2022г. на ВРС, което от своя страна също е било образувано след изпращане по подсъдност на първоначално образуваното т.д. №555/2022г. на ВОС.

Същото е образувано по искова молба с вх. №19211/1208.2022г. по вх.регистър на ВОС, подадена от В. Ю. М. срещу ЗАД „Далл Богг: Живот и Здраве“, с която са предявени иски с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ и чл.86 от ЗЗД.

По делото е осъществена пълна двойна размяна на съдебни книжа между страните.

В рамките на дължимата служебна проверка по допустимост на иска, съдът намира, че спорът е подведомствен на българските съдилища, на основание чл.18, ал.2, вр. ал.1 на КМЧП, тъй като искът е предявен в държавата, в която е извършено вредоносното деяние.

Направените от ответника възражения за липса на родова и местна подсъдност съдът намира за неоснователни.

Действително искът първоначално е предявен за сумата от 20 000 лева, но с уточняваща молба вх. № 83758/02.12.2022 г. /л. 6 от гр. д. 4537/2022 г. по описа на Районен съд – Варна/, размерът е увеличен на 30 000 лева, поради което и на основание чл. 104, т. 4 от ГПК спорът е компетентността на окръжните съдилища като първа инстанция.

Отводът на ответника за местна подсъдност е обоснован с твърдението, че спорът е от компетентността на съответния съд в гр. София на основание чл.107 от ГПК, тъй като ищцата не разполагала с постоянен или настоящ адрес на територията на Република България. Съдът намира, че местната подсъдност следва да бъде определена според специалната норма на чл.115, ал.2 от ГПК, която дерогира общото правило на чл.107 от ГПК. Съгласно приложимата в случая норма на чл.115, ал.2 от ГПК местно компетентен да

разгледа спора е Окръжен съд - Варна, доколкото искът е предявен по местонастъпване на застрахователното събитие – с. Горица, общ. Бяла, област Варна, попадащо в съдебния район на ВОС.

Неоснователно се явява и възражението на ответника за недопустимост на производството поради настъпила абсолютна погасителна давност, доколкото за разлика от преклузивните срокове посоченият институт е материалноправен и респективно е въпрос по основателност на иска, а не по недовата допустимост.

Искането на ответника за прекратяване на делото поради евентуално настъпила смърт на ищцата следва да бъде отхвърлено, поради недоказаност на това твърдение, тежестта за установяването на което е на страната, която го е релевирала.

Като неоснователно следва да се отхвърли и възражението на ответника за липса на надлежно упълномощаване на процесуалния представител на ищеца, доколкото легитимиран да оспорва представителната власт е единствено мнимо представляваният, но не и насрещната страна в процеса.

Предмет на прекия иск по чл.432 от ГПК е ангажиране на гаранционно-обезпечителната отговорност на застрахователя, която произтича от вреди от непозволено увреждане, а не от сключен с ищеца потребителски договор. В този смисъл съдът намира, че не са налице основанията на чл. 113 от ГПК за разглеждане на производството по общия исков ред, поради което направеното в отговора на исковата молба своевременно възражение на ответника в тази насока следва да бъде оставено без уважение.

В исковата молба се съдържат твърдения за всички релевантни факти, като размерът на претенцията е ясно и недвусмислено формулиран, поради което не могат да бъдат споделени възраженията на ответника за нейната нередовност.

С оглед изложените съображения съдът намира, че исковата молба отговаря на изискванията на чл. 127, ал. 1 ГПК и чл. 128 ГПК, а предявените искове са допустими, поради което производството по делото следва да се разгледа по реда на глава тридесет и втора от ГПК – „Производство по търговски спорове”.

Съдът като съобрази, че обективизираното в молба №11058/04.05.2023г. изявление за частично оттегляне на иска досежно имуществените вреди е направено от лице легитимирано да извършва действия на разпореждане с правото на иск, както и че съгласие на ответника не се изисква, доколкото е релевирано преди възникване на процесуалното правоотношение с него, намира, че са налице предпоставките на чл.232 от ГПК за прекратяване на производството по отношение на претенциите, с които съдът е изрично десезиран.

Обективизираното в допълнителната искова молба изявление с правно основание чл.214 от ГПК за изменение на иска чрез увеличаването му по размер е направено в срок, поради което се явява допустимо и следва да бъде уважено.

С оглед изложеното съдът намира, че на основание чл. 267 от ГПК производството по делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните, на които да се съобщи проект за доклад по делото. Съдът следва да се произнесе по доказателствените

искания, като допусне доказателствата, които са относими, допустими и необходими и да определи размер и срок за внасянето на разноски за събиране на доказателства.

Мотивиран от изложеното съдът намира, че следва да се премине към разглеждане на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по т.д. №219/2023г. на ВОС, **В ЧАСТТА** по предявения от В. Ю. М. срещу ЗАД „Далл Богг: Живот и Здраве“ иск с правно основание чл.432 от ГПК, за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 275, 49 лева за медицински прегледи в Русия и 250 лева за прегледи в България, поради оттегляне на иска, **на основание чл.232 от ГПК.**

ДОПУСКА изменение на предявения от В. Ю. М. срещу ЗАД „Далл Богг: Живот и Здраве“ иск с правно основание чл.432 от КЗ за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди чрез увеличаването му по размер, като след изменението същият се счита предявен за сумата от 40000 лева, вместо първоначално претендираните 30000 лева, **на основание чл.214 от ГПК.**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ обективизираните в отговора на исковата молба отводи за родова и местна подсъдност, както и възраженията за недопустимост на иска поради изтекла погасителна давност, липса на надлежно упълномощаване на процесуалния представител на ищеца, смърт на ищцата и нередовност на исковата молба.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника за разглеждане на делото по общия исков ред на основание чл.113 от ГПК.

НАМИРА исковата молба, с която е сезиран, за редовна, а предявеният иск за процесуално допустим.

ПОСТАНОВЯВА разглеждане на делото по реда на глава тридесет и втора от ГПК „Производство по търговски спорове“.

НАСРОЧВА производството по делото в открито съдебно заседание на **10.11.2023 г. от 13:30 часа**, за която дата и час да се призоват страните, като им се връчи копие от настоящото определение.

ИЗГОТВЯ проект за доклад на делото:

Производството е образувано по предявени от В. Ю. М., родена на 01.12.1955 г. в СССР, гражданин на Руска федерация с адрес *****, срещу „Застрахователно акционерно дружество „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. Дианабад, бул.“Г.М.Димитров“1, в условията на кумулативно обективно

съединяване искове с правно основание **чл.432, ал.1 от КЗ и чл.86 от ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца **сумата от 40 000 лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, в резултат на ПТП, настъпило на 13.08.2017 г., на главен път „1-9“, в близост до с. Горица, обл. Варна, причинено виновно от водача на л.а. „Х.“, модел „С.“, с рег. № *****, застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ със застрахователна полица № 30/117000471180, с период на действие до 03.02.2018г., **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на уведомяване на застрахователя – 20.09.2021г., до окончателното им изплащане. (съгласно уточненията на л. 8, л. 57, л.32 от т.д.219/2023г.)

В исковата молба се поддържа, че за описаното по-горе ПТП наказателната отговорност на виновния водач е ангажирана по силата на споразумение, одобрено по НОХД № 4915/2019 г. по описа на ВРС, което е влязло в сила на 25.02.2020 г. Застрахованият водач нарушил правилата за движение, а именно: чл. 21, ал. 1 от ЗДв.П, като превишил позволената скорост и навлязъл в насрещна пътна лента, като причинил по непредпазливост средна телесна повреда на повече от едно лице, измежду които е ищцата по спора, изразяваща се в контузия на главата, загуба на съзнание, разкъсно-контузна рана на главата, контузия на рамото и счупване на първа предходилна кост на лявото стъпало, със значително разместване на фрагментите, обусловило трайно затруднение в движенията на левия долен крайник за период от около 2 – 2.5 месеца. Сочи се, че след завръщането си в Русия ищцата се лекувала продължително, били й приложени многобройни терапии – медикаментозна, физиотерапия, магнито-терапия, с ток с висока честота, вани с разтвор от морска сол, като лечението в Санкт Петербург и оказаната първа помощ в България я принудили да отсъства от работното си място в продължение на 4 месеца. Два месеца била с гипс и се придвижвала с патерици. Твърди се, че пострадалата изпитва болки и понастоящем. Отговорността на ответника се обосновава с наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“, за управлявания от виновния водач автомобил, обективирана в полица № 30/117000471180. По предявената на 20.09.2021 г. извънсъдебна застрахователна претенция застрахователят е изплатил сумата от 10000 лева, която ищецът счита за крайно недостатъчна за репарирание на вредите.

Ответникът, по реда на чл. 367 ГПК, депозира отговор на исковата молба, в който оспорва исковете като неоснователни. Оспорва механизма на ПТП, наличието на противоправно поведение на застрахования водач, неговата изключителна вина, настъпването на твърдяните телесни увреждания по вид, продължителност и интензитет, както и причинната им връзка с ПТП. Поддържа, че спрямо застрахования не е налице нито един от признаците на деликта. В условията на евентуалност твърди, че застрахованият водач е предприел отклонение на автомобила вляво с цел заобикаляне на препятствие, което се е намирало на пътя, без същото да е конкретизирано. Оспорва верността на Протокола за ПТП. Счита, че процесното ПТП е случайно деяние по смисъла на чл.15 от НК, тъй като е било технически непредотвратимо. Твърди, че липсват медицински документи за проследяване здравословното състояние на ищцата и възстановителния процес. Представените медицински документи се оспорват като неотнормирани, по съображения, че са издадени в много голям период от време след настъпването на ПТП и отразяват несвързани с ПТП заболявания.

Поддържа, че към 13.08.2017г. ищцата не се е намирала на територията на страната, а е пребивавала в чужбина, поради което се оспорва факта на извършване на описаните в медицинските документи прегледи. Твърди, че ищцата се е възстановила напълно, а оздравителният процес е протекъл нормално, без усложнения и в обичайните срокове, а евентуално забавянето му се дължи на неспазване на лекарските предписания и предходни заболявания. В условията на евентуалност релевира възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, поради пътуване без поставен предпазен колан, с какъвто микробусът е бил оборудван. Цитира съдебна практика, в която счита, че при аналогични случаи е определено съпричиняване от 25%-30%. Размерът на претенцията се оспорва като завишен. Твърди, че изплатеното застрахователно обезщетение в размер на 10000 лева репарира вредите в пълна степен. Поддържа доводи за погасяване на прекия иск по давност. Искът по чл.86 от ЗЗД се оспорва по аргумент за неоснователност на главния иск, а евентуално за периода до изтичане на тримесечния срок по чл.497 от КЗ.

В срока по чл. 372 ГПК, ищецът депозира допълнителна искова молба, с която оспорва възраженията на ответника. Позицията се базира на задължителната сила на одобреното споразумение, имащо силата на присъда, която обхваща както механизма на ПТП и вината, така и настъпилите в причинна връзка с ПТП травми, които са съставомерен резултат от деянието. Възражението за съпричиняване се оспорва с твърдения, че превозното средство не е било оборудвано с предпазен колан. Във връзка с възражението за давност поддържа, че искът е предявен преди изтичане на петгодишния срок. Твърденията, че ищцата не е била участник в ПТП, се оспорват като бланкетни. Поддържа се, че ищцата продължава да търпи негативни последици, изразяващи се в безпокойство, постоянно напрежение, силно притеснение и неудобство при пътуване. Трайните черти от индивидуалния ѝ характер са се променили в негативен план, като страхът преобладава при всяка нейна инициатива. Месеци наред е търпяла физическа болка, като възстановителният период се характеризира в началния си етап с пълното обездвижване и необходимост от чужда помощ при осъществяване на ежедневните потребности и физиологически нужди. Имало е и период на хоспитализация. Болковият синдром е налице и понастоящем при промяна на атмосферните условия и определена физическа активност, макар и с отслабен интензитет. Налице е и влошаване на съня.

В срока по чл. 373 ГПК, ответникът депозира допълнителен отговор, в който липсват нововъведени твърдения и факти, различни от вече изложените в отговора.

Доказателствената тежест в гражданския процес се разпределя съобразно правилото на чл. 154 от ГПК, като всяка страна в процеса носи тежестта да докаже положителните твърдения за факти, от които извлича благоприятни за себе си правни последици и на които основава исканията и възраженията си.

В разглеждания случай, **в тежест на ищеца** е да установи, следните правнорелевантни факти, а именно:

- че към датата на настъпване на ПТП между ответника и причинителя на вредата е налице валидно сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“;

- факта, че водачът на застрахования автомобил е извършил противоправно деяние, при описаните в исковата молба обстоятелства, време и начин на извършване;

- настъпилият за ищеца вредоносен резултат от същото - вид, характер, интензитет и продължителност на неимуществените вреди;

- причинно-следствената връзка между противоправното деяние и вредите;

- момента на предявяване на застрахователната претенция и изтичане на сроковете за произнасяне на застрахователя;

- настъпването на изискуемостта на задължението;

- положителните факти, оборващи релевираното от ответника възражение за съпричиняване – че е пътувал с правилно поставен обезопасителен колан, респективно, че неизпълнението на това задължение се дължи на обективна причина.

В тежест на ответника, от своя страна, е да установи онези свои твърдения и правоизключващи възражения, от които черпи изгодни за себе си правни последици и по-конкретно:

- твърдението, че възстановителният период е приключил,

- по-ниския интензитет и размер на вредите,

- възражението, че ищецът е нарушил правилото на чл.137а, ал.1 от ЗДВП за поставяне на обезопасителен колан, с какъвто микробусът е бил оборудван,

- факта, че описаните в исковата молба телесни увреждания (с изключение на съставомерния резултат от престъплението) са настъпили по друг механизъм и при обстоятелства различни от процесното ПТП,

- възражението си за изтекла погасителна давност.

ПРИЕМА ЗА БЕЗСПОРНИ и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: наличието на валидно сключен с ответника договор за застраховка „Гражданска отговорност” за процесния автомобил към датата на ПТП, предявяването на застрахователната претенция на 20.09.2021г., изплащане от страна на ответника на застрахователно обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10000 лева.

УКАЗВА на страните на основание чл. 300 ГПК, че е изключена преценката относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност, съставомерните последици от деянието и вината на дееца, които са задължителни за гражданския съд, съобразно влязло в сила споразумение, одобрено от РС – Варна с протоколно определение № 104/25.02.2020 г., което има силата на влязла в сила присъда на основание чл. 383, ал. 1 от НПК

ДОПУСКА до приемане в съдебно заседание представените от страните писмени доказателства, с изключение на представените от ищеца заверени копия на съдебно-медицинска и автотехническа експертиза,

проведени в досъдебното производство, чиято недопустимост произтича от принципа за непосредственост на гражданския процес.

УКАЗВА на ищеца в двуседмичен срок от уведомяването да представи легализиран превод в оригинал на представените по делото документи на чужд език, като в противен случай същите ще бъдат изключени от доказателствения материал.

ИЗИСКВА НОХД № 4915/2019 г. по описа на ВРС, ведно с приложените към него ДП №4046/2017г. на ВУ-Варна и пр.пр. №10336/2017г. на ВРП, за прилагане по настоящото дело.

ИЗИСКВА на основание чл.186 от ГПК от Дирекция „Миграция“ към МВР в едноседмичен срок от уведомяването да представи справка за ищеца, относно следните обстоятелства:

1. Какъв е статутът на лицето и има ли издавани разрешения за пребиваване в Република България и за какъв период?
2. Какъв е регистрираният от лицето адрес в Република България?
3. Има ли данни за влизане и излизане на лицето от територията на страната и на кои дати?

ИЗИСКВА на основание чл.186 от ГПК от Гранична полиция към Министерство на външните работи, в едноседмичен срок от уведомяването да представи справка относно това дали ищцата е напускала територията на страната в периода 13.08.2017г. – 07.07.2023г., до къде е пътувала, за колко време и кога се е завърнала на територията на страната.

ИЗИСКВА на основание чл.186 от ГПК от Посолство на Руската Федерация в Република България, в двуседмичен срок от уведомяването да представи информация за гражданското състояние на ищцата (включително дали същата е правоспособна, с посочване на дата на смъртта, в случай, че е починала), както и за статута на пребиваване на ищцата в Република България, като оставя без уважение искането в останалата част като неконкретизирано.

ДОПУСКА комплексна **съдебно-медицинска и автотехническа експертиза** със задача вещите лица, след запознаване с материалите по делото, след извършване на личен преглед на ищцата и с материалите по НОХД № 4915/2019 г., да дадат заключение по следните въпроси:

1. В момента на прегледа какво е обективното физическо състояние на ищцата? Налице ли са трайни увреждания вследствие на претърпяното ПТП? Приключил ли е оздравителният процес?
2. Каква е обичайната продължителност на оздравителния период на травмите при спазване на лекарските предписания? Какъв период от време е необходим за пълното възстановяване на увредената област с оглед характера и степента на увреждането?
3. При нормални обстоятелства ли е протекло възстановяването на

ищцата, имало ли е усложнения или забавен темп на възстановяване в този период?

4. Какво лечение е проведено по отношение на претендираните телесни увреждания?

5. За отшумяване на последиците от твърдените травми необходимо ли е провеждането на рехабилитации и какви? Има ли данни ищцата да е провеждала рехабилитации за лечение на твърдените травми?

6. Кои са били установените от медицинските специалисти увреждания, получени от ищцата в деня на ПТП?

7. Кои наранявания на ищцата се дължат на претърпения инцидент с оглед и декларираните обстоятелства пред органите на МВР в деня на ПТП?

8. С коя/и част/ти от тялото си, ищцата е осъществила контакт с кои елементи от купето на процесния пътнически микробус, включително и други твърди предмети от околната среда? Къде е настъпило всяко от уврежданията – в автомобила или извън него и какъв е техният механизъм на получаване?

9. С какви предпазни средства, какъв тип и захващане, е оборудвано МПС марка „М.“, модел „***“, с рег. № *****/предпазни колани, въздушни възглавници и др./, както и на кои места в МПС са поставени?

10. Лек автомобил марка „М.“, модел „***“, с рег. № *****/би ли преминал годишен технически преглед, ако не са били налични или са били повредени системите за безопасност на пътниците (коланите)?

11. Какво е възпиращото действие на предпазния колан и другите предпазни средства, установени в отговора на предходните въпроси, при такъв тип ПТП?

12. На кое място в процесното МПС е седяла ищцата и с коя/и част/ти от тялото си, ищцата би осъществила контакт с кои части от купето на микробуса, при поставен и съответно при непоставен предпазен колан?

13. Има ли данни по делото за увреждания получени от ищцата, които да са характерни при лицата претърпели ПТП без поставен колан?

14. Има ли травми, които биха могли да се получат с правилно поставен обезопасителен колан от ищцата, като се опише механизмът на получаването им?

15. Предвид механизма на ПТП, установен по НОХД № 4915/2019 г. и характера на получените травми, ищцата била ли е с поставен обезопасителен колан по време на ПТП? Ако не – в случай, че бе с поставен предпазен колан щеше ли да предотврати настъпването на увреждания или на част от тях?

16. Съществували ли са при ищцата предхождащи процесното ПТП заболявания, които да са повлияли на оздравителния процес, свързан с твърдените в исковата молба травми. Какви?

ОПРЕДЕЛЯ депозит за възнаграждение на вещи лица в размер на общо **800 лева**, вносими от **ответника** в едноседмичен срок от уведомяването с представяне на доказателства за внасянето в същия срок.

УКАЗВА на вещите лица, че следва да депозират заключението си по делото в срока по чл. 199 от ГПК – минимум една седмица преди датата на съдебното заседание с преписи за страните.

ОПРЕДЕЛЯ за вещи лица Й. М. и Р. М., които да се уведомят за

поставената задача след представяне на доказателства за внесен депозит.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника за допускане на САТЕ и СМЕ в останалата му част, доколкото изисква отговор на въпроси, обхванати от задължителната сила на присъдата, а именно въпросите за механизма на ПТП, вината, вида на причинените телесни увреждания и причинната им връзка с деянието.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца в първото по делото заседание да ангажира гласни доказателства чрез разпит на един свидетел при режим на водене за установяване на твърдяните болки и страдания, като оставя без уважение искането за допускане на втори свидетел на основание чл.159, ал.2 от ГПК.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ответната страна в първото по делото заседание да ангажира гласни доказателства чрез разпит на един свидетел при режим на призоваване за установяване на обстоятелството дали непосредствено преди и по време на ПТП ищцата е била с поставен обезопасителен колан, след представяне на доказателства за заплатен по сметка на ВОС депозит в размер на **40 лева**.

ДА СЕ ИЗВЪРШИ справка в НБД „Население“ за постоянен и настоящ адрес на сочения от ответника свидетел.

Посоченият в отговора свидетел да се призове след представяне на доказателства за заплатен депозит.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за задължаване на ответника да представи намиращите се у него застрахователна полица № 30/117000471180 на ЗАД „Далл Богг: Живот и Здраве“ АД със срок на валидност 03.01.2018 г., поради липсата на спор относно този факт,

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищцата за задължаване на ответника да представи пълната преписка по щета, поради необоснованост на фактите, към установяването на които същото е насочено.

ПРИКАНВА страните към спогодба и им разяснява възможността да уредят доброволно отношенията си чрез медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора, като им указва, че при приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ за възможността да разрешат спора, чрез медиация, като ползват Центъра по медиация, разположен на 4 етаж в сградата, в която се помещава Съдебно-изпълнителна служба при Районен съд Варна на адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев“ № 12., тел. 052623362; служител за контакти - Нора Великова.

Да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение.

Определението подлежи на обжалване само в прекратителната му част.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____